

Moimir Papalescu &
The Nihilists

Dřipomínají Millerův svět
Šin City – svobodné
míšení stylů a inspirací
sjednocených pečlivě
dodržovanou výstřední
formou. Jestli je neznáte,
zřejmě jste se za poslední
dva roky neukázali ve
městě. Moimir Papalescu
& The Nihilists.

Dočím tráví nahráváním nové desky a 18. 11.
chystají do Abatonu speciální koncert, kde vystoupí
i jejich berlínský přítel ze stáje Dale Music a taky
tam pustí svůj nový videoklip. Během jeho natáčení
vznikal tenhle text.

AKČE

Dátek, noc, interiér. Uprostřed místnosti ze stropu visí úly světla ve tvaru procesorových chladičů. Z boků na ně útočí jednotky lustrů obých jako věci zadky. Od obou létají odlesky stroboskopu. Dole na pódiu se k zemi právě zřítíl zpěvák a player HANK MANCHINI. V zář oranžového spotu, který se nad ním vznášej jako nakrnuté UFO, se váli po podlaze jeviště a do bláznivého jekotu fanynky se sametovými rukavičkami freneticky drtí závěr kytarového sóla.

Štůň, sobota

MPATIN hrají na poloprázdném stadiónku kdesi pod příhraničními kopci ohlazenými ledem a tanky. Jak odpoledne poznamenal Moinir, horalové na ně neberou. Měl pravdu. Dár ozrálo páli obsecní gesta vůči ňonje, dvacet lidí se upřímně baví a Hank odděluje obě kytary. ňedí na bedně z pódiem, ohnutý jak vrba v dešti. Kameramance mrznou prsty a mě v tom zapadákově napadá jinde a jindy, když mi můj dobrý známý vysvětlil, že MPATIN budou za půl roku mrtví, ňtačilo mu na to necelých 30 písmen. Dak mi pohled sjede na prsten, který mi během noci uvíznul na prstu. Třpytí se. Tlačí a bolí. Doutá. Mrzá a páli. Tohle jsou MPATIN. Miluješ je, nebo se jich chceš zbavit.

I.

„Šure I'm healthy perfect. Girl and all I give, I give for free!” zpívá ňONJA před chvílí. Dod rock'n'roll hávem docela slušně vyběhlá rána. Přes svou sílu jsou ale slova u MPATIN jen jedním z nástrojů. Přebíjí je zejména eklektické vystupování. Zpěvačka LA DEITE, ňONJA se na jevišti chová jako loutka pod proudem, HANK MANCHINI ze sebe zase hudbou jakoby velkolepě vytrhává nějaké hodně dlouhé trny.

„Než jdu na pódium, tak mám z publika hroznej strach. Je jako divoký zvíře, který potkám v tmavým lese. V tu chvíli jsi tam úplně sám a musíš to zvíře dostat na svoji stranu. Většinou to dělám tak, že předstírám, že se ho nebojím,” píše k tomu ňONJA a představuje si, že jí v očích tančí drobné ohničky.

II.

HANK se klepe v černém saku. Dod mokrou košili mu na paži před chvílí prosvítal temný anděl (mě připadá jako medvěď). „Moje současné tetování je

dlouhá historie, moje budoucí ještě delší,” kření se. MOIMIR říká, že ... tetování je samozřejměm součástí mé identity. Na levém předloktí mám kryptogram, ve kterém je zakódován můj osobní původ“ a ňONJA, že jí to nebere. V blízkosti kamery nebo diktafonu si MPATIN svou image hlídají pečlivěji než desperát na útěku svoji pistoli.

PŘED

MOIMIR DAPALEŠCU, který večer bude vyplouvat ze tmy nad své rolandy jako elegantní bárkař, posedává klidně a vyrovnaně v křesle olomouckého zákulisi.

Nevím, jestli je to jeho krásnou holou hlavou, od níž se světlo odráží jak sluneční paprsky od Měsíce, ale v Moinirově blízkosti máte pocit, že aura čistoty a fakt-míru je na dosah. Módní „buddhismus“ se přímo nabízí, ale MOI konjuje „Cílem buddhisty je zbavit se vášně a hněvu a potlačení touhy se osvobodit od světského strádání. V některých případech není určitě špatné se tím řídit. Na druhou stranu, hudba, jakou vytváříme my, je vysoce explozivní směsí různých emocí. Já se proto nerad nechávám spoutávat jen jedním modelem. Raději prozkoumávám daleko rozsáhlejší území.“

Zatímco kamera s pohihávající se kameramankou odjíždí pryč, MOIMIR tuhle pózu opouští a z úst se mu už zase šlípou jemně a pronikavě ostré vtípky. Postřehy. Nikdy nezvedá hlas. I ve tři ráno se usmívá. Někdy je ten úsměv tvrdý jako saracénská dýka. ňaxofonista PETER VAN KRBETZ, v klobouku a tmavých brýlích budí zdání figury z dávného westernu o těch ošuntělých borcích. Aby vás zapíchli, nepotřebují víc, než se nadechnout. Když jsem potom MPATIN poprvé viděl s bubeníkem Wratěslavem Dlachetou, vymanilo se pozadí kapely z precizního, ale pořádk předmodelovaného výhledu do el grecovských bouří.

HANK MANCHINI někomu na pódiu svými neurotickými tanci připomíná lana Curtise, jinému cigaretou v pěstí zase ňerge Gainsbourga (místo Gitanes dává Hank Kent), nebo prostě někoho, koho si zapamatujete, protože se vymyká. Hank na pódiu je pro mě fyzickým zpodobněním moderní kultury: odkazy a překryvačky i kousnutí po jižanské gotice spojené do něčeho vrcholně svébytného a osobitého.

„Jednu mám na čele. Můžeš se skrz ní dívat do astrálu,” usmívá se HANK za kameramankou, která se ptala na jizvy. Na tom chlapovi je vidět, že si zatraceně užívá každou expresi, každé dupnutí do pedálu efektu.

PO

Moinir s tím svým úsměvem podotýká, že se vždycky připravuje na to horší, a pak je po dobrém koncertu mile překvapený. Do špatném se potom vlastně nic neděje, protože byl připravený. ňkrz

ten úsměv nevím, jestli mu to máme já, nebo kameramanka úplně věřit, ale pravdou je, že ze všech nejméně odráží výsledek koncertu Hank. Do fyzicky vysilujícím pátéčním výkonu, kdy málem spolknul mikrofon, zřítíl na baru víc než všechny astrální neony dohromady. Nad hlavou mává článkem o MPATIN z místního plátku

a nechává se s ním fotit v chodbě na telefon. Mladý návštěvník koncertu by rád prošel, ale uctivě počká.

ňONJA

Dod jménem, které je stejně kýčovitě jako bezstarostně rozkošné, se potkáváme s krásnou ženou. Ne, tohle není holka. Dafinovanou a velkolepou svědnost na jevišti střídá v přítomnosti nezapnuté kamery jehličí opatrností a sklonem pro logiku utvářenou občas spíš z dojmů než z faktů.

Kdyby perlorodka v bezpečí ukazovala perlu (která opravdu nutně nemusí být jejím skutečným srdcem) a v nebezpečí zavřela svou ulitu, ňonju bych k ní rád přirovnal.

B-RLIN

O MPATIN se často mluví v souvislostech s berlínskými e-clubem. Dominulo to, že mi připadá, že v CZ se Berlín používá jako univerzální zkratka pro „divně-pečně-tajemné,” při svém dubnovém berlínském koncertu MPATIN totálně zabili duo „pomies Atomizer.”

Berlín určitě dokáže otevřít náručí plnou svobody, ale taky je zatraceně krutý. V jistých klubech narazíte na tak totální honbu za image, že vás to provokuje k hořké ironii. K sebeironii, která eskaluje v dekadenci a totální nihilismus. Dísničky zpívané na přiznaný playback nejsou na mejdanech spojených se scénou okolo klubu Rio žádnou novotou, stejně jako gumové kytary. Drobné dívky Cobra Killers do sebe během koncertu nalijí po lahvi vína a tou druhou vykropí publikum. Nihilismus u MPATIN jde od textů ke stylu a místo dekadence finger-fucku má za sestru tepající srdce.

„Denně si tam vyřáším něco jiného, aby se nezastavilo...” říká HANK a nevím, jestli se dívá do objektivu, nebo na kameramanku.

Když ten záznam potom sleduju, vidím, že ostříla někam úplně jinam. A když jsem poslouchal „Les Hommes ňauvages“ a skládbu o tom, jak tě dohání minulost a přitom kdo ví, kde byla a co se vlastně kdy stalo, MOIMIR píše: „V souvislosti

se vzpomínkami by člověk neměl být zbytečně sentimentální. Ztrácí pak kontakt s přítomností a budoucnost mu uniká. Z tohoto pohledu je pro mne minulost uzavřená kapitola. Mrtvola, kterou je dobré nechat v klidu odpočívat a znovu ji nevyhrabávat. Ale fotografie mám rád. Nemilosrdně se však zbavuji těch, které mi k ničemu nejsou."

Dnes si kameramanka vyzvedne prsten, stejně jako se vzpomínkami je jeho týpyt pro někoho mihotáním hvězd a pro jiného pleťovým glitterem. Ale navzdory názoru mého přítele si myslím, že MPATN patří k tomu nejlepšímu, co místní scéna nabízí. Z jednoho prostého důvodu: ta parta dělá na pódiu show, ve které nechává pot, krev a slzy. Nelze je přehlédnout.

Cestou zpátky jsme se bavili o tom ŠIN CITY. Máme ho na záchodě. MOMIR tam má „rádio a velký plakát Vinnetoua“.

Text: Šimon Šafránek
Foto: Roman Černý
Supervize: Veronika Šafránková
Produkcce: Irena Šebesáková, Gabriela Koutská
Make-up: Ivana Dudičová, ličeno kosmetikou T Le Clerc
Hair styling: Tereza Šeřifertová, TONI&GUY

Děkujeme hotelu Hoffmeister za poskytnutí prostor k focení.
www.hoffmeister.cz

Nihilismus u MPATN jde od textů ke stylu a místo dekadence finger-fucku má za sestru tepající srdce.

